

bnsh

INSTYTUT TURYSTYKI

KIERUNKI DZIAŁALNOŚCI W LATACH 1975-1980

Do użytku służbowego

WARSZAWA, SIERPIEŃ 1974 r.

EK

INSTYTUT TURYSTYKI

KIERUNKI DZIAŁALNOŚCI W LATACH 1975-1980

Do użytku służbowego

061.6 : 796.5

Warszawa, sierpień 1974 r.

5889

INSTYTUT TURYSTYKI, ul. Merliniego 9A
tel. 44-61-67 lub 44-63-47
02-511 Warszawa

KIERUNKI DZIAŁALNOŚCI INSTYTUTU TURYSTYKI JAKO PLACÓWKI
NAUKOWO-BADAWCZEJ W LATACH 1975-1980

<u>Układ treści:</u>	str.
- WPROWADZENIE	5
- PRZEDMIOT PRACY NAUKOWO-BADAWCZEJ /OBSZARY BADAWCZE/	6
1. Pełniejsze zaspokajanie i kształtowanie potrzeb w zakresie turystycznych form wypoczynku oraz metody przewidywania ich rozwoju	6
2. Organizacja i równowaga na rynku turystycznym	7
3. Turystyczne zagospodarowanie przestrzenne	9
4. Unowocześnienie rozwiązań techniczno-organizacyj- nych w budownictwie turystycznym	9
5. Współpraca naukowo-badawcza z zagranicą	10
6. Kształcenie kadr dla potrzeb turystyki	10

W P R O W A D Z E N I E

Zgodnie z konsekwentnie realizowaną przez Partię i Rząd polityką rozwoju społeczno-gospodarczego, lata 1975-1980 charakteryzować się będą zwiększoną dynamiką konsumpcji, w czym znaczne i poważne miejsce zajmie turystyka jako forma wypoczynku, z jej walorami wychowawczymi, poznawania kraju i ludzi, odnowy sił fizycznych i psychicznych.

Dotychczasowe kierunki prac naukowo-badawczych Instytutu Turystyki i jego dorobku upoważniają i zobowiązują do podjęcia zadań jeszcze bardziej odpowiedzialnych i niezwykle potrzebnych dla właściwej realizacji nakreślonych w latach 1975-1980 przez państwo zadań gospodarczych i społecznych. Instytut powinien skoncentrować się na opracowaniach koncepcyjnych, na generalnych studiach diagnostyczno-prognostycznych, na założeniach modelowych, na wypracowaniu naukowych zasad i ogólnych kryteriów polityki przestrzennej, społeczno-wychowawczej i organizacyjno-ekonomicznej. Podejmowanie prac doraźnie zleconych i wykonywanie usług o charakterze krótkoterminowym jest uzależnione od nagromadzenia dorobku poznawczego i dokonanych rozwiązań typu ogólnego.

Program działalności Instytutu Turystyki powinien wynikać z ogólnych założeń polityki społeczno-gospodarczej PRL, a w szczególności z opracowanego przez GKKFiT programu rozwoju turystyki. Złożoność turystycznych zjawisk i dynamika rozwoju tej dziedziny jest przyczyną dużego zapotrzebowania na naukowe naświetlenie wielu problemów. Natomiast proces gromadzenia wiedzy o turystycznej dziedzinie życia znajduje się we wstępnej fazie. W tej sytuacji wydaje się słuszne sporządzenie w niniejszym opracowaniu inwentaryzacji przedmiotu badań Instytutu i uporządkowane zaprezentowanie możliwie pełnego obszaru zjawisk turystycznych. Opracowanie w oparciu o ten materiał programu długoterminowych, a następnie operatywnych planów pracy naukowo-badawczej, będzie następowało w drodze świadomego wyboru zadań priorytetowych i problemów mających kluczowe znaczenie.

Proponuje się syntetyczne ujęcie przedmiotu zainteresowań naukowo-badawczych Instytutu Turystyki na lata 1975-1980, wyodrębniające sześć obszarów badawczych. Kolejność zaprezentowanych obszarów badawczych nie jest przypadkowa. Obszar pierwszy określa cel polityki społeczno-gospodarczej, a zatem i cel poszu-

kiwań badawczych. Pozostałe określają warunki niezbędne do spełnienia tego celu, czyli warunki do coraz lepszego zaspokajania rosnących potrzeb wypoczynku poprzez rozmaite formy jakie oferuje turystyka.

PRZEDMIOT PRACY NAUKOWO-BADAWCZEJ

/OBSZARY BADAWCZE/:

I Obszar badawczy

Pełniejsze zaspokajanie i kształtowanie potrzeb w zakresie turystycznych form wypoczynku oraz metody przewidywania ich rozwoju.

Należą tu będą zagadnienia z zakresu badań dynamiki i struktury potrzeb społecznych, studia nad wzorcami turystycznego wypoczynku, które są istotne dla realizacji ogólnonarodowego programu poprawy warunków życia ludności, a szczególnie zdrowotności społeczeństwa.

Główne kierunki prac w zakresie efektywności turystycznych form wypoczynku:

1. Stałe badanie dynamiki ruchu turystycznego w jego różnych formach i uwarunkowaniach, stworzenie systemu analiz strukturalnego rozwoju ruchu turystycznego, turystycznych przepływów międzyregionalnych itp.
2. Opracowywanie prognoz rozwoju krajowego i zagranicznego ruchu turystycznego.
3. Opracowywanie i upowszechnianie społecznie korzystnych wzorców zachowań turystów wobec innych ludzi i wobec otaczającego środowiska, wydobywanie z turystyki walorów kulturotwórczych, wychowawczych i poznawczych rozwijających pożądane cechy charakteru oraz kształtujących światopogląd człowieka w duchu internacjonalizmu i patriotyzmu.
4. Wskazywanie sposobów wdrażania umiejętności intensywnego i racjonalnego uprawiania turystyki kwalifikowanej oraz popieranie rozwoju samoobsługi w turystyce.

5. Traktowanie modeli programowo-konsumpcyjnych w turystyce jako ważnego elementu wzorca konsumpcji i systemu wartości w socjalistycznym społeczeństwie.
6. Wiązanie coraz ambitniejszych programów wzorcowych imprez turystycznych z atrakcyjną i rekreacyjno-rozrywkową formą rozwijającą poczucie piękna.
7. Poszukiwanie wzorców racjonalnego zaspokojenia przyszłego zapotrzebowania społecznego na różne formy turystyki / proces ciągły/.

II Obszar badawczy

Organizacja i równowaga na rynku turystycznym

Turystyka jest fragmentem sektora trzeciego - usług. Poszukiwanie kierunków i metod rozwoju tego sektora stanowi problem o ogólnopolskim znaczeniu i cechuje wszystkie kraje na wyższym etapie rozwoju gospodarczego.

Do długofalowych zadań gospodarki turystycznej należy rozwiązanie dysproporcji między zapotrzebowaniem na usługi turystyczne a stopniem ich zaspokojenia oraz poszukiwanie i stosowanie nowoczesnych struktur organizacyjnych, a także metod zarządzania zapewniających racjonalne i skuteczne funkcjonowanie ogniw gospodarki turystycznej.

Główne kierunki usprawnienia ekonomiki turystyki

1. Zbadanie funkcjonowania podstawowego ogniwa usług hotelarskich, poszukiwanie racjonalnych kierunków gospodarowania poprzez koncentrację rozdrobnionych zakładów,^{x/} nadawanie im określonych uprawnień i stosowanie elastycznych metod nadzoru umacniających więzi terenowe.
2. Opracowanie modelu działania centrum gospodarczego w zakresie usług hotelarskich, głównie dla wdrażania optymalnych form gospodarowania mikroorganizmów i normowania przebiegającego

x/ Przez zakłady hotelarskie należy rozumieć hotele, motele, domy wycieczkowe, schroniska, obiekty wczasowe, uzdrowiskowe, i kolonijne, obozowiska turystyczne, pokoje gościnne i inne.

- tam procesu świadczenia usług hotelarskich. W szczególności należy rozważyć i zaproponować instytucjonalne warunki dla prowadzenia polityki zatrudnienia, w tym płac i podnoszenia kwalifikacji.
3. Udział w badaniach sprawności i opłacalności transportu turystycznego /współpraca z resortowymi instytutami Ministerstw Komunikacji, Handlu Zagranicznego i Żegluga/
 4. Opracowanie koncepcji zmierzających do reorganizowania biur podróży w drodze likwidowania rozdrobnienia, poprzez tworzenie jednolitej, zoptymalizowanej pod względem wielkości sieci umożliwiającej zastosowanie nowoczesnej techniki łączności i rejestracji zawartych transakcji oraz usprawnienie turystycznej informacji i reklamy, jak też popularyzacji pożądanych form turystyki.
 5. Opracowanie modeli zmierzających do uzyskania zgodności między procesem inwestycji turystycznych a długoterminowymi prognozami rozwoju konsumpcji usług turystycznych.
 6. Ze względu na swoiste warunki gospodarowania w turystyce, związane z sezonowością, należy poszukiwać możliwości wykorzystania mechanizmów rynkowych w gospodarce turystycznej np. poprzez badanie skuteczności zastosowania cen równowagi, ograniczenie nierentownej podaży, rozwijanie usług w sezonie w bazie lekkiej, popieranie rozbudowy obozowisk turystycznych oraz produkcji sprzętu turystycznego /namiot, łódź, autokar, samochód, rower/, itp. analizy pozwalające na wysuwanie propozycji zmierzających do bardziej racjonalnych metod gospodarowania.
 7. Badanie zakładowych funduszy socjalnych, przeznaczonych na turystykę.
 8. Analiza metod oddziaływania i współpracy z turystycznymi kooperantami /komunikacja, handel, gospodarka komunalna, kultura, ochrona zdrowia, oświata i inne/ w kierunku poszukiwania poprawy warunków zaspokajania potrzeb turystycznych przez współdziałające na rzecz turystyki różne działy i gałęzie gospodarki narodowej.
 9. Badanie zagadnień prawnych związanych z turystyką, wskazywanie na zmiany przepisów mających na celu ochronę interesów turysty, stopniowe wyodrębnienie prawa turystycznego.

10. Wskazywanie kierunków rozwijania eksportu usług turystycznych.

III Obszar badawczy

Turystyczne zagospodarowanie przestrzenne

Niezbędne jest stałe doskonalenie koncepcji i metod w zakresie przestrzennego zagospodarowania kraju /na wszystkich szczeblach planowania/, gwarantujących maksymalną ochronę, rozwój i optymalne wykorzystanie walorów środowiska geograficznego. Jest to problem węzłowy dla gospodarki narodowej.

Kierunki prac w zakresie gospodarki przestrzennej w turystyce:

1. Rozwiązanie problemu koordynacji prac studialno-projektowych w zakresie zagospodarowania turystycznego obszarów oraz w zakresie budownictwa i urządzeń bazy turystycznej.
2. Stały udział w tworzeniu, badaniu i realizowaniu koncepcji i planów industrializacyjnych i urbanizacyjnych z punktu widzenia ochrony i rozwoju obszarów służących czynnej i wszechstronnej rekreacji.
3. Opracowanie norm chłonności, pojemności i przepustowości turystycznej jako metody racjonalnej gospodarki walorami środowiska naturalnego.

IV Obszar badawczy

Unowocześnienie rozwiązań techniczno-organizacyjnych w budownictwie turystycznym

Urządzenia techniczno-budowlane w turystyce należy w większym stopniu dostosować do obecnych i przyszłych potrzeb użytkowników oraz do wymagań wynikających z rozwoju cywilizacji przez oferowanie propozycji pomocnych w unowocześnieniu i budowie nowej bazy turystycznej. Problem ten stanowi fragment ogólnego postępu technicznego.

Kierunki modernizacji materialnej bazy turystycznej:

1. Poszukiwanie nowych form technicznych w zakresie obiektów budowlanych dla potrzeb turystyki oraz dążenie do unifikacji wybranych elementów konstrukcji i wyposażenia.

2. Projektowanie rozmaitych obiektów i urządzeń umożliwiających aktywny wypoczynek oraz sprzętu dla uprawiania sportów wodnych, zimowych i innych, związanych z turystycznymi formami wypoczynku, jak również zagospodarowaniem szlaków turystycznych.
3. Opracowanie koncepcji uprzemysłowienia budownictwa turystycznego.

V Obszar badawczy

Współpraca naukowo-badawcza z zagranicą

Pogłębione tendencje integracji gospodarczej krajów socjalistycznych oraz odprężenie polityczne, zwłaszcza w Europie, stwarzają warunki wymiany doświadczeń i programów prac naukowo-badawczych z Instytutami Turystyki i innymi placówkami naukowo-badawczymi w zakresie problemów turystyki.

Kierunki współpracy międzynarodowej:

1. Analiza międzynarodowych stosunków turystycznych Polski.
2. Nawiązanie umownych kontaktów i współpracy dwustronnej z odpowiednikami Instytutu Turystyki w krajach socjalistycznych i w innych krajach, zwłaszcza europejskich.
3. Zacieśnienie współpracy naukowej z instytucjami i organizacjami międzynarodowymi.

VI Obszar badawczy

Kształcenie kadr dla potrzeb turystyki

Problem kwalifikacji kadr jest jednym z najważniejszych w dobie rewolucji naukowo-technicznej. Niezbędna jest radykalna zmiana struktury i poziomu kwalifikacji ponad 200-tysięcznej rzeszy pracowników gospodarki turystycznej, w tym kadr zarządzających i naukowych.

Stworzenie nowego systemu kształcenia fachowców dla potrzeb turystyki stanowi niezbędny warunek dalszego rozwoju i poprawy jakościowej w turystyce.

Główne zadania dydaktyczne:

1. Przygotowanie kadry dydaktycznej dla szkół i kursów turystycznych wszystkich szczebli.
2. Opracowanie podręczników z różnych dyscyplin nauki traktujących o turystyce oraz wiązanie dydaktyki z postępem nauki o turystyce.
3. Krzewienie nowoczesnych aktywnych form nauczania, opracowanie pomocy dydaktycznych.
4. Zacieśnienie kontaktu Instytutu Turystyki ze szkołami wyższymi przygotowującymi obecnie kadry dla turystyki.
5. Oddziaływanie na proces dydaktyczny w średnich szkołach zawodowych oraz zapewnienie drożności procesu nauczania.
6. Uruchomienie studiów poddyplomowych w Instytucie Turystyki.
7. Utworzenie w resorcie GKKFiT wyższych studiów w dziedzinie turystyki.

5889

[15,-]